

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۶ اپریل ۲۰۲۳

یونس نگاه

فن خرنجنگ پزی

یک انجینر آشنا در شروع یک کار مبلغ معقولی برای مصارف پیش‌بینی کرده بود، ولی با پیشرفت کار هزینه‌ها به تدریج از حد انتظار بالا رفت. در یکجا متوجه شدیم که مبلغ نهائی بسیار بیشتر از انتظار و پلان اولیه شده است. پرسیدیم چرا اول این هزینه را نگفتی؟

گفت اگر اول می‌گفتم از خیر کار می‌گذشتید. خندید و گفت: خرنجنگ را یکبار در آب جوش نمی‌اندازند، بلکه درجه حرارت را به تدریج بالا می‌برند تا اول لذت ببرد، بعد کرخت و آنگاه پخته شود.

این تاکتیک در تجارت و سیاست بسیار استفاده می‌شود. تحریم‌ها، محدودیت‌ها و نیز هزینه‌ها به تدریج افزایش می‌یابد تا حساسیت‌ها و واکنش‌های طرف مقابل مدیریت شود.

طالبان در نزدیک به دو سال گذشته از این تاکتیک استفاده کرده‌اند. به خصوص در محدودیت‌ها علیه زنان درجه حرارت را به تدریج افزایش داده‌اند. نوبت مأموران سازمان ملل متحد را به آخر گذاشته بودند. و لا، از واقعیت‌نگذیریم در به قطی کردن مردم، بازی‌گران ماهری اند!

در دوران جمهوری اسلامی عکس این روش استفاده شد. اول طالبان را در دیگ جوشان انداختند و پیش از آنکه استخوان طالبان گرم شود، سطل‌های آب سرد از هر سو در آن دیگ ریختن گرفت، مسابقه نازدادن طالبان راه افتاد و کار به جایی کشید که تعدادی از اهالی جمهوری برای آرام کردن طالبان و جلب توجه آنان خود، در دیگ نشسته می‌گفتند: اینه او بیادر، بسیار دلت درد داره، مره بجوشان.

تا طالب قصد جوشاندن می‌کرد، بزودی از دیگ به پشت دیوارهای سمنتی و موترهای زرهی پریده می‌گفتند: «او ناجوان شوخی کند. ما و شما هستیم، و کارای زیاد کت همدیگه داریم. برو اونه برادرا و خواری بیرون دیوار ره بجوشان.»

طالب دیگ‌ها را داغ می‌کرد و دسته دسته آدم می‌پخت، و بزرگان جمهوری اگر بسیار شہامت می‌کردند، می‌گفتند: «او بیادرس است! تو ره بخدا بس است. دیگه نجوشان. عذر می‌کنیم، ننوات می‌اییم، نکو بس است، نجوشان مردمه.»
یک وقت کل وطن دیگ جوشان و زیر پای مقامات نیز داغ شد. آن وقت، دیدیم که چطو خرچنگ‌ها به دویدن شدند!